

ARREST VAN HET HOF (Tweede kamer)
29 januari 1985 *

In zaak 234/83,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Finanzgericht München, in het aldaar aanhangig geding tussen

Gesamthochschule Duisburg

en

Hauptzollamt München-Mitte,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening nr. 1798/75 van de Raad van 10 juli 1985 betreffende de invoer met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard (PB L 184 van 1975, blz. 1),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: O. Due, kamerpresident, P. Pescatore en K. Bahlmann, rechters,

advocaat-generaal: G. F. Mancini

griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur

het navolgende

* Procestaal: Duits.

** gelet op de opmerkingen van

— de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Säck, lid van haar juridische dienst;
gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 25 oktober 1984,

ARREST

(omissis)

In rechte

- 1 Bij beschikking van 26 september 1983, ingekomen ten Hove op 14 oktober daaropvolgend, heeft het Finanzgericht München krachtens artikel 177 EEG-Verdrag vier prejudiciële vragen gesteld over de uitlegging van verordening nr. 1798/75 van de Raad van 10 juli 1975 betreffende de invoer met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard (PB L 184 van 1975, blz. 1), vastgesteld ter uitvoering van de „Overeenkomst van Florence” inzake de invoer van voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard (Recueil des traités des Nations Unies, vol. 131, 1952, nr. 1734, blz. 26 e.v.; Trb. 1953, nr. 117).

- 2 Deze vragen zijn gerezen in een beroep van de Gesamthochschule Duisburg (hierna: verzoekster in het hoofdgeding) tegen het Hauptzollamt München-Mitte (hierna: verweerder in het hoofdgeding), strekkende tot nietigverklaring van de beschikking van verweerder in het hoofdgeding van 17 april 1979, waarbij vrijstelling van invoerrechten werd geweigerd voor een op 8 augustus 1978 uit de Verenigde Staten ingevoerd, als „microprocessor-ontwikkelingssysteem” (hierna: MOS) aangeduid computersysteem met bijbehorende programmodule, met de motivering dat het hier geen wetenschappelijk instrument of apparaat in de zin van voornoemde verordening betrof.

- 3 Blijkens de verwijzingsbeschikking bestaat het betrokken systeem uit verschillende onderdelen, onder meer een hoofdprint met serieel interface en residente besturingsprogrammatuur, een onvertraagd werkende testaansluiting, een floppy-disk dubbel loopwerk in afzonderlijke behuizing alsmede een op diskette opgeslagen besturingsprogrammatuur. Verder beschikt het systeem over een externe adapter, die samen met andere componenten op een afzonderlijke printplaat is ondergebracht, alsmede over een lege print, die via de gegevenstransmissieleidingen, adrestransmissieleidingen en stuurleidingen met de hoofdprint is verbonden. Met een beeldscherm en een programmodule vormt het MOS het „Zilog Development System voor de microcomputer Z 80”. Dit laatste systeem wordt door verzoekster gebruikt in het kader van een onderzoeksproject genaamd „signaaldetectie volgens niet-parametrische methoden”.

- 4 Voor het Finanzgericht München heeft verzoekster in het hoofdgeding betoogd, dat het onderhavige systeem bijzonder geschikt is voor wetenschappelijk onderzoek omdat het is uitgerust met een processor, de enige die momenteel geschikt is voor de opbouw van signaaldetectoren in het kader van haar onderzoeksproject. Met minimale wijzigingen in de schakeling zouden met behulp van het MOS bovendien latere, snellere processoren kunnen worden gebruikt. Bovendien zou het functieverloop van het systeem zodanig kunnen worden gewijzigd, dat het telkens kan worden aangepast aan de vereisten van een bepaald wetenschappelijk experiment. Vervanging van de sturende microprocessoreenheid van een extern opgebouwde schakeling zou de controle en analyse van experimenten — een essentieel onderdeel van wetenschappelijk werk — mogelijk maken. De wetenschappelijke aard van het systeem zou vooral hieruit blijken, dat voor het gebruik ervan bijzondere technisch-wetenschappelijke kennis vereist is. Daarentegen zouden de specifieke kenmerken en eigenschappen van het systeem voor andere gebruikers van weinig belang zijn, zodat het praktisch alleen in de wetenschap kan worden benut. Nu het hoofdprodukt op die grond in aanmerking komt voor vrijstelling van douanerechten, zou zulks ook gelden voor de programmamodule, die een bestanddeel van het gehele systeem vormt.
- 5 Verweerder in het hoofdgeding heeft voor de verwijzende rechter bestreden, dat het systeem de kenmerken vertoont van een wetenschappelijk instrument of apparaat in de zin van artikel 3 van verordening nr. 1798/75. Dat een instrument of apparaat geschikt is voor een bepaald onderzoeksproject, zou nog niet ipso facto betekenen dat het van wetenschappelijke aard is in de zin van het arrest van het Hof van 2 februari 1978 (zaak 72/77, Universiteitskliniek Utrecht, Jurispr. 1978, blz. 189). Het zou specifieke kenmerken en eigenschappen moeten vertonen die karakteristiek zijn voor wetenschappelijk gebruik. Het ingevoerde systeem zou dergelijke kenmerken niet vertonen en een universeel systeem zijn. Soortgelijke systemen zouden zowel in wetenschappelijke instellingen als in de industrie op dezelfde manier worden toegepast. Bovendien zou het gebruik van het MOS geen speciale technisch-wetenschappelijke kennis vereisen.
- 6 Met het oog op de oplossing van dit geschil heeft het Finanzgericht het Hof de volgende vragen voorgelegd:

„Hoe dient in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1798/75 van 10 juli 1975 (in de oorspronkelijke versie) het begrip ‚wetenschappelijke instrumenten en apparaten’ te worden uitgelegd ?

- 1) Bevat artikel 3, lid 3, eerste streepje, van verordening nr. 1798/75 — zoals gewijzigd bij verordening nr. 1027/79 van 8 mei 1979 — een juiste uitlegging van het begrip 'wetenschappelijke instrumenten en apparaten' als bedoeld in artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1798/75 — in de oorspronkelijke versie —, en is bedoeld voorschrijft derhalve ook voor de periode vóór haar inwerkingtreding op 1 januari 1980 inhoudelijk bepalend te achten ?

Zo ja,

- 2) Geldt dit ook voor de uitlegging van het begrip 'objectieve technische kenmerken' in artikel 5, lid 1, van verordening nr. 2784/79 van 12 december 1979 ?
- 3) Hoe moet het begrip 'wetenschappelijke activiteiten' als bedoeld in artikel 3, lid 3, eerste streepje, van verordening nr. 1798/75 — zoals gewijzigd bij verordening nr. 1027/79 — worden uitgelegd ? Vallen daaronder behalve het zuiver wetenschappelijk en toegepast onderzoek, ook werkzaamheden waarbij met behulp van wetenschappelijke kennis en met gebruikmaking van wetenschappelijke methodes produkten, technieken en procédés worden ontwikkeld of verbeterd, en is het daarbij van belang of deze activiteiten in of buiten wetenschappelijke instellingen worden verricht ? Welke andere maatstaven zijn eventueel beslissend voor de afbakening tussen wetenschappelijke activiteiten en andere werkzaamheden ?

Zo de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

- 4) Volgens welke criteria moet worden bepaald of een instrument of apparaat, gelet op zijn objectieve kenmerken, bijzonder geschikt is voor zuiver wetenschappelijk onderzoek ?
- 7 In de motivering van zijn beschikking merkt het Finanzgericht op, dat de eerste twee vragen zijns inziens bevestigend moeten worden beantwoord. De ingevoerde instrumenten en apparaten zouden gelijktijdig aan twee voorwaarden moeten voldoen, te weten van wetenschappelijke aard zijn en bestemd zijn voor zuiver wetenschappelijk onderzoek; mitsdien kan de groep produkten die van invoerrechten is vrijgesteld, los van het hiervoor voorgeschreven gebruik voor zuiver wetenschappelijke

lijk onderzoek, uitsluitend aan de hand van hun objectieve technische kenmerken worden bepaald. Om wetenschappelijke instrumenten en apparaten te onderscheiden van soortgelijke niet-wetenschappelijke voorwerpen, zou men kunnen afgaan op de resultaten die ermee kunnen worden bereikt en het wetenschappelijke karakter kunnen beoordelen aan de hand van de vraag, of zij uitsluitend of hoofdzakelijk geschikt zijn voor het verrichten van wetenschappelijke activiteiten.

- 8 Met betrekking tot de tweede vraag meent het Finanzgericht, dat onder de in artikel 5 van verordening nr. 2784/79 bedoelde objectieve technische kenmerken niet alleen die kenmerken vallen die samenhangen met de constructieve bijzonderheden en de eventuele aanpassingen van de instrumenten of apparaten, waardoor zij hoge prestaties kunnen leveren die voor industrieel of commercieel gebruik niet vereist zijn, maar ook andere eigenschappen, die voor het gebruik van deze instrumenten of apparaten voor wetenschappelijke activiteiten van belang zijn, zoals het vermogen tot aanpassing aan de eisen van een bepaald wetenschappelijk experiment.
- 9 Met betrekking tot de derde vraag merkt het Finanzgericht tenslotte op, dat de omstandigheid dat instrumenten en apparaten zowel voor industriële en commerciële doeleinden als voor wetenschappelijk onderzoek worden gebruikt, op zichzelf nog niet uitsluit, dat deze instrumenten en apparaten van wetenschappelijke aard zijn. Beslissend zou daarentegen zijn, of de activiteiten waarvoor een instrument of apparaat op grond van zijn objectieve kenmerken uitsluitend of hoofdzakelijk geschikt is, naar hun aard wetenschappelijk zijn, dat wil zeggen of hiervoor wetenschappelijke kennis vereist is en of zij met behulp van wetenschappelijke methodes worden uitgevoerd.
- 10 Partijen in het hoofdgeding hebben geen opmerkingen bij het Hof ingediend. De Commissie heeft wel opmerkingen ingediend; deze stemmen overeen met de opvatting van het Finanzgericht.
- 11 De Commissie geeft het Hof in overweging, de eerste en de tweede vraag bevestigend te beantwoorden, aangezien de door de Raad gegeven definities enkel tot doel hebben, het begrip wetenschappelijk instrument of apparaat te verduidelijken, rekening houdend met de uitlegging van het Hof in voornoemd arrest. Immers,

aldus de Commissie, zowel volgens dit arrest als volgens de nieuwe verordening van de Raad, moet het wetenschappelijk karakter van een instrument of apparaat worden beoordeeld aan de hand van zijn objectieve kenmerken, dat wil zeggen zijn toepassingsmogelijkheden, en niet aan de hand van de concrete doeleinden waarvoor het feitelijk wordt gebruikt. Indien de instrumenten of apparaten uitsluitend of althans hoofdzakelijk geschikt moeten zijn voor wetenschappelijk onderzoek, betekent zulks volgens de Commissie, dat instrumenten en apparaten die evenzeer voor industriële exploitatie geschikt zijn, niet in aanmerking komen voor vrijstelling van invoerrechten.

- 12 Met betrekking tot de tweede vraag is de Commissie van mening, dat de „grondgedachte” van de bij artikel 5 van verordening nr. 2784/79 ingevoerde definitie van „objectieve technische kenmerken” ook bruikbaar is voor de uitlegging van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1798/75 in zijn oorspronkelijke versie, te meer daar deze definitie aansluit bij de rechtspraktijk van de meeste landen die tot de Overeenkomst van Florence zijn toegetreden. Daarom kunnen andere kenmerken dan die welke uit de bouw van het betrokken apparaat zelf voortvloeien, niet in aanmerking worden genomen. Dankzij deze kenmerken — aldus de Commissie — moeten prestaties van hoog niveau kunnen worden geleverd, die niet vereist zijn voor industrieel of commercieel gebruik; subsidiair moet het bestaan van deze kenmerken blijken uit het doel waarvoor het instrument of apparaat in hoofdzaak bestemd is. Daarentegen zou het enkele aanpassingsvermogen van een apparaat dat geen prestaties van hoog niveau levert, op zichzelf onvoldoende zijn om de wetenschappelijke aard aan te tonen.
- 13 Met betrekking tot de derde vraag meent de Commissie, dat het begrip „wetenschappelijke activiteiten” in de zin van artikel 3, lid 3, eerste streepje, van verordening nr. 1798/75 in de sinds 1 januari 1980 geldende versie, ruimer is dan het begrip „zuiver wetenschappelijk onderzoek” en aldus moet worden uitgelegd, dat er sprake moet zijn van activiteiten die gericht zijn op het verwerven, verdiepen, weergeven en verbreiden van wetenschappelijke kennis, waarbij wat betreft nauwkeurigheid, volledigheid en diepgang een hoog prestatievermogen vereist is. Of deze activiteiten wetenschappelijke kennis vereisen respectievelijk met behulp van wetenschappelijke methodes worden verricht, is daarentegen volgens de Commissie niet beslissend.
- 14 Gezien haar antwoord op de eerste drie vragen, acht de Commissie een afzonderlijk antwoord op de vierde vraag overbodig.

De in casu relevante bepalingen

15 Artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1798/75 van de Raad bepaalde in zijn oorspronkelijke versie:

1) De invoer van de niet in artikel 2 bedoelde wetenschappelijke instrumenten en apparaten, die uitsluitend worden ingevoerd voor het onderwijs of zuiver wetenschappelijk onderzoek, geschiedt met vrijstelling van de rechten van het wetenschappelijk douanetarief, wanneer

a) zij bestemd zijn:

- hetzij voor openbare instellingen of instellingen van openbaar nut, wier voornaamste bezigheid het onderwijs of het wetenschappelijk onderzoek is, en voor diensten die onder een openbare instelling of een instelling van openbaar nut ressorteren en wier voornaamste bezigheid het onderwijs of het wetenschappelijk onderzoek is;
- hetzij voor particuliere wetenschappelijke of onderwijsinstellingen die als zodanig toestemming hebben van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten om deze goederen vrij van rechten in te voeren,

en wanneer

b) geen instrumenten of apparaten van overeenkomstige wetenschappelijke waarde in de Gemeenschap worden vervaardigd.

Artikel 3, lid 3, eerste streepje, bepaalt, dat voor de toepassing van het bepaalde in dit artikel „onder ‚zuiver wetenschappelijk onderzoek’ wordt verstaan, het onderzoek dat voor niet-commerciële doeleinden wordt verricht”.

16 Bij verordening nr. 1027/79 van de Raad, tot wijziging van verordening nr. 1798/75, zijn de woorden „voor het onderwijs of zuiver wetenschappelijk onderzoek” in de aanhef van artikel 3, lid 1, vervangen door de woorden „voor niet-commerciële doeleinden”.

- 17 Voorts is in artikel 3, lid 3, eerste streepje, van verordening nr. 1798/75, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1027/79, de volgende definitie van wetenschappelijk instrument of apparaat opgenomen, die in de oorspronkelijke versie van de verordening ontbrak:

„3) Voor toepassing van dit artikel

— wordt onder wetenschappelijk instrument of apparaat verstaan een instrument of apparaat dat, vanwege zijn objectieve technische kenmerken en de resultaten welke ermee bereikt kunnen worden, uitsluitend of hoofdzakelijk geschikt is voor de verwezenlijking van wetenschappelijke activiteiten.”

- 18 Krachtens artikel 9, lid 1, van verordening nr. 1798/75 heeft de Commissie ter uitvoering van verordening nr. 1027/79 verordening nr. 2784/79 vastgesteld, die in artikel 5, lid 1, het bij verordening nr. 1027/79 ingevoerde begrip „objectieve technische kenmerken” definieert als volgt:

„de kenmerken die voortvloeien uit de bouw van genoemd instrument of apparaat of uit de wijzigingen die in vergelijking met een instrument of apparaat van een gangbaar type daarin zijn aangebracht waardoor het prestaties kan leveren van hoog niveau die niet vereist zijn voor industrieel of commercieel gebruik”.

Subsidiair moet volgens artikel 5, lid 1, worden nagegaan

„voor welke doeleinden de instrumenten of apparaten van het soort waarvoor de invoer met vrijstelling wordt gevraagd, in de Gemeenschap gewoonlijk worden gebruikt. Wanneer uit dit onderzoek blijkt dat dit instrument of apparaat voornamelijk wordt gebruikt voor de verwezenlijking van wetenschappelijke activiteiten, wordt het aangemerkt een wetenschappelijk karakter te bezitten”.

Retroactieve toepassing van gemeenschapsrechtelijke bepalingen

- 19 Alvorens over te gaan tot beantwoording van de vragen van de nationale rechter, dient te worden opgemerkt dat deze vragen het algemene vraagstuk aan de orde stellen, of een bepaling van gemeenschapsrecht relevant kan zijn voor de uitlegging

van een andere, eerder vastgestelde bepaling, in verband met feiten die zich onder
vigueur van de vroegere regeling hebben voorgedaan.

- 20 In dit verband zij opgemerkt, dat volgens vaste rechtspraak van het Hof het rechts-
zekerheidsbeginsel zich ertegen verzet, dat een verordening met terugwerkende
kracht wordt toegepast, ongeacht of de gevolgen hiervan voor de betrokkene gun-
stig of ongunstig zijn, tenzij een voldoende duidelijke aanwijzing in de tekst of de
doelstellingen van de verordening de conclusie toelaat dat zij niet enkel voor de
toekomst is vastgesteld.
- 21 De onderhavige vragen kunnen echter ook worden opgevat als een verzoek van de
nationale rechter aan het Hof om te onderzoeken, of de betrokken bepalingen van
verordening nr. 1798/75 in dezelfde zin kunnen worden uitgelegd als de later vast-
gestelde bepalingen. Niets belet de rechter immers om vast te stellen, dat een
nieuwe bepaling een vroegere tekst inhoudelijk niet heeft gewijzigd.

De eerste en de tweede vraag

- 22 De eerste twee vragen zijn in zoverre nauw met elkaar verbonden, dat zij beide
betrekking hebben op de wezenlijke kenmerken van een wetenschappelijk instru-
ment of apparaat; zij kunnen derhalve gezamenlijk worden behandeld.
- 23 Met betrekking tot het wetenschappelijk karakter in de zin van artikel 3, lid 1,
eerste streepje, van verordening nr. 1798/75 in haar oorspronkelijke versie, van
een instrument of apparaat dat voor vrijstelling van invoerrechten in aanmerking
kan komen, heeft het Hof in voornoemd arrest van 2 februari 1978 voor recht
verklaard, dat de beoordeling hiervan moet worden gebaseerd op de „objectieve
eigenschappen” van het instrument of apparaat en dat deze eigenschappen het „in
het bijzonder geschikt [moeten] maken voor zuiver wetenschappelijk onderzoek”.
- 24 Deze uitlegging is gebaseerd op het in de eerste overweging van de verordening
genoemde streven om de invoer van voorwerpen van opvoedkundige, wetenschap-
pelijke of culturele aard in een Lid-Staat „zoveel mogelijk” te laten plaatsvinden

met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, alsmede op de tweede overweging, volgens welke „de toepassing van de douanevrijstelling voor voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard in de gehele Gemeenschap uniform dient te zijn”.

- 25 Waar het Hof in voornoemd arrest verwijst naar de „objectieve eigenschappen” van de instrumenten of apparaten, heeft het derhalve geen beperkende uitlegging willen geven aan de draagwijdte van het betrokken begrip, doch maakt het slechts duidelijk dat dit objectief moet worden bepaald, dat wil zeggen zonder rekening te houden met de bijzondere doeleinden waarvoor de invoerende instellingen of organen het apparaat willen gebruiken of daadwerkelijk gebruiken.
- 26 De wetenschappelijke aard van een instrument of apparaat wordt dus bepaald door de objectieve toepassingsmogelijkheden ervan, dat wil zeggen de geschiktheid voor bepaalde verrichtingen, welke geschiktheid moet worden beoordeeld aan de hand van de constructieve kenmerken van het instrument of apparaat en de resultaten die ermee kunnen worden bereikt.
- 27 Hierbij zij aangetekend, dat het criterium „uitsluitend of hoofdzakelijk geschikt zijn” het door het Hof gehanteerde criterium „bijzondere geschiktheid” geheel dekt. Dit criterium verlangt echter alleen, dat het instrument of apparaat primair geschikt is voor wetenschappelijke activiteiten, en sluit niet de mogelijkheid uit dat het instrument of apparaat daarnaast, zij het secundair, geschikt is voor andere doeleinden, bijvoorbeeld voor industrieel gebruik.
- 28 Hoewel verordening nr. 1798/75 in de uitlegging van het Hof ziet op de geschiktheid van een wetenschappelijk instrument of apparaat voor „zuiver wetenschappelijk onderzoek”, en de geschiktheid voor de verwezenlijking van „wetenschappelijke activiteiten” op het eerste gezicht ruimer lijkt dan het begrip „zuiver wetenschappelijk onderzoek”, moet evenwel worden vastgesteld dat iedere onjuiste uitlegging van dit begrip is uitgesloten, nu het in artikel 3, lid 3, eerste streepje van verordening nr. 1798/75 wordt gedefinieerd als „onderzoek dat voor niet-commerciële doeleinden wordt verricht”.

- 29 Uit het voorgaande volgt, dat het begrip wetenschappelijke instrumenten en apparaten in de zin van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1798/75 in zijn oorspronkelijke versie, moet worden bepaald aan de hand van de „objectieve technische kenmerken” van die instrumenten en apparaten voor wat betreft de bouw en de resultaten die ermee kunnen worden bereikt.
- 30 Met betrekking tot de vraag van de nationale rechter, of de wetenschappelijke aard van een instrument of apparaat in de zin van verordening nr. 1798/75 enkel aan de hand van voornoemde criteria kan worden bepaald of dat ook andere eigenschappen van het instrument of apparaat in aanmerking kunnen worden genomen, dient te worden vastgesteld, dat criteria die geen verband houden met de bouw of het prestatievermogen van een instrument of apparaat, ongeschikt zijn voor de beoordeling van de wetenschappelijke aard daarvan, aangezien hiervoor enkel een objectieve en functionele benadering geschikt is.
- 31 Om de hiervoor uiteengezette redenen dient op de eerste en de tweede vraag te worden geantwoord, dat het begrip „wetenschappelijke instrumenten en apparaten” in de zin van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1798/75 in zijn oorspronkelijke versie moet worden bepaald aan de hand van de „objectieve technische kenmerken” van het instrument of apparaat voor wat betreft de bouw en de resultaten die ermee kunnen worden bereikt.

De derde vraag

- 32 De derde vraag heeft betrekking op de uitlegging van het begrip „wetenschappelijke activiteiten”. Hierboven werd reeds opgemerkt, dat dit begrip overeenkomt met het begrip „onderzoek dat voor niet-commerciële doeleinden wordt verricht”. Aangezien met wetenschappelijk onderzoek werkzaamheden worden nagestreefd die zijn gericht op de verwerving en de verdieping van wetenschappelijke kennis, moeten de betrokken begrippen in die zin worden uitgelegd, dat zij zijn gericht op de verwerving en de verdieping van wetenschappelijke kennis.
- 33 Bijgevolg kan weliswaar — gelijk het Hof in voornoemd arrest van 2 februari 1978 overwoog — de omstandigheid dat het gebruik van een instrument of apparaat bijzondere wetenschappelijke kennis vereist, een aanwijzing vormen voor de we-

tenschappelijke aard in de zin van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1798/75, doch de omstandigheid dat voor bepaalde activiteiten wetenschappelijke kennis vereist is en dat zij met toepassing van wetenschappelijke methodes worden verwezenlijkt, verleent het betrokken instrument of apparaat niet automatisch een wetenschappelijk karakter, omdat deze criteria slechts van ondergeschikte betekenis zijn. Zij zijn slechts relevant, wanneer de objectieve kenmerken van een instrument of apparaat pleiten voor de wetenschappelijke aard ervan, maar onvoldoende zijn om dit karakter ondubbelzinnig vast te stellen.

- 34 Met betrekking tot de vraag van de nationale rechter, of de wetenschappelijke activiteiten in wetenschappelijke instellingen of daarbuiten moeten worden verricht, moet worden opgemerkt dat de instrumenten of apparaten ingevolge artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1798/75 bestemd moeten zijn voor wetenschappelijke instellingen, hetgeen de mogelijkheid uitsluit dat de betrokken wetenschappelijke activiteiten buiten dergelijke instellingen worden verricht.
- 35 Op de derde vraag moet derhalve worden geantwoord dat met het begrip „wetenschappelijke activiteiten”, dat betrekking heeft op onderzoek voor niet-commerciële doeleinden, wordt bedoeld op het verwerven en verdiepen van wetenschappelijke kennis.

De vierde vraag

- 36 Daar de vierde vraag is gesteld voor het geval de eerste vraag ontkennend zou worden beantwoord, komt zij niet meer aan de orde.

Kosten

- 37 De kosten door de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening van haar opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

uitspraak doende op de door het Finanzgericht München bij beschikking van 26 september 1983 gestelde vragen, verklaart voor recht:

- 1) Het begrip „wetenschappelijke instrumenten en apparaten” in de zin van artikel 3, lid 1, van verordening nr. 1798/75 van de Raad van 10 juli 1975 betreffende de invoer met vrijstelling van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor voorwerpen van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard, moet worden bepaald aan de hand van de „objectieve technische kenmerken” van het instrument of apparaat voor wat betreft de bouw ervan en de resultaten die ermee kunnen worden bereikt.
- 2) Met het begrip „wetenschappelijke activiteiten”, dat betrekking heeft op onderzoek voor niet-commerciële doeleinden, wordt bedoeld op het verwerven en verdiepen van wetenschappelijke kennis.

Due

Pescatore

Bahlmann

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 29 januari 1985.

De griffier

P. Heim

De president van de Tweede kamer

O. Due